

Sygn. akt I ACz 496/13

POSTANOWIENIE

Dnia 28 marca 2013r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu Wydział I Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący - Sędzia SA Mariola Głowacka (spr.)

Sędziowie: SA Jacek Nowicki

SA Małgorzata Mazurkiewicz-Talaga

po rozpoznaniu w dniu 28 marca 2013r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **I. Z. i A. Z.**

przeciwko **Skarbowi Państwa reprezentowanemu przez (...)w P.**

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego

od postanowienia w przedmiocie kosztów procesu

zawartego w wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 10 stycznia 2013r. sygn. akt XII C 2981/05

postanawia:

oddalić zażalenie.

/-/J. Nowicki /-/ M. Głowacka /-/M. Mazurkiewicz-Talaga

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Poznaniu w pkt 3 wyroku z dnia 10 stycznia 2013r. kosztami postępowania obciążył w całości pozwanego i z tego tytułu zasądził od pozwanego na rzecz powodów kwotę 2.000 zł tytułem zwrotu uiszczonej przez nich części wpisu sądowego oraz kwotę 3.600 zł tytułem zwrotu poniesionego przez nich kosztu ich procesowego zastępstwa. Sąd nadto nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Poznaniu kwotę 5.937,16 zł tytułem nieuiszczonych wydatków na poczet dowodu z opinii biegłych.

Sąd pierwszej instancji w uzasadnieniu stwierdził, że rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów procesu nastąpiło na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. mając na względzie okoliczność, że powodowie wygrali sprawę w całości.

Zażalenie od powyższego postanowienia wniósł pozwany zarzucając, że Sąd pierwszej instancji obciążając kosztami procesu w całości pozwanego nie uwzględnił faktu, że wartość przedmiotu sprawy wynosiła 600.000 zł, a kwota zasądzona stanowi około 21% wartości kwoty dochodzonej pozwem. W tym stanie rzeczy, w ocenie skarżącego, obciążenie stron po połowie narusza art. 98 k.p.c. i art. 100 k.p.c. Pozwany wniósł o uchylenie postanowienia w zaskarżonej części oraz wydanie postanowienia zgodnie z którym rozdzielenie kosztów nastąpi w ten sposób, że

pozwany obciążony zostanie w 21 % kosztów, a powód w 79 % kosztów postępowania. Ponadto pozwany wniósł o zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Powodowie w odpowiedzi na zażalenie zarzucili, że pozwany nigdy w sposób kategoryczny nie zgłosił żądania obciążenia powodów kosztami cofniętego powództwa.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Zażalenie pozwanego nie zasługiwało na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności stwierdzić należy, że powodowie wystąpili przeciwko pozwanym w pozwie wniesionym do Sądu Okręgowego w Poznaniu w dniu 29 grudnia 2005r. z żądaniem głównym o zobowiązanie pozwanego do wykupu nieruchomości za cenę 600.000 zł. Wartość przedmiotu sporu wynosiła więc 600.000 zł. Zgłosili również dwa roszczenia ewentualne na wypadek nieuwzględnienia roszczenia głównego. Pierwsze o ustalenie oraz drugie o zapłatę.

Powodowie w piśmie procesowym sporządzonym w dniu 5 czerwca 2006r. (vide: k. 61 akt) ograniczyli żądanie pozwu poprzez cofnięcie żądania głównego oraz ewentualnego o ustalenie oraz sprecyzowanie roszczenia o zapłatę. Nastąpiło to przed rozpoczęciem rozprawy, toteż uzyskanie zezwolenia pozwanego czy zrzeczenie się przedmiotowych roszczeń nie było koniecznym warunkiem dokonania omawianej czynności procesowej – art. 203 § 1 k.p.c.

W tym stanie rzeczy przyjąć należy, że nastąpiło obniżenie wartości przedmiotu sporu do żądanej przez powodów od pozwanego kwoty pieniężnej, to jest do wysokości 107.600 zł (vide: postanowienie Sądu Najwyższego z 29 kwietnia 2010r. IV CSK 474/09 opubl. Legalis). Wystąpienie z roszczeniem ewentualnym jest bowiem szczególnym przypadkiem kumulacji roszczeń. Konsekwencją częściowego cofnięcia pozwu w zakresie wymienionych roszczeń poprzez ograniczenie powództwa winno być umorzenie przez Sąd pierwszej instancji postępowania w przedmiotowym zakresie na podstawie art. 355 § 1 k.p.c., czego Sąd nie uczynił. Jednakże przedstawione uchybienie nie ma wpływu na rozstrzygnięcie zażalenia.

Odpis pisma procesowego powodów ograniczającego powództwo w przedstawionym wyżej zakresie został doręczony pozwanemu w dniu 21 czerwca 2006r. (vide: k. 148 akt). Należy więc przyjąć, że od tego momentu rozpoczął bieg dwutygodniowy termin do złożenia przez pozwanego do Sądu pierwszej instancji wniosku o przyznanie kosztów związanych z częściowym cofnięciem pozwu. Pozwany przedmiotowego wniosku nie złożył. Stąd przyjąć należy, że z dniem 6 lipca 2006r. uprawnienie do żądania w tym zakresie kosztów na podstawie art. 203 § 3 k.p.c. wygasło.

W konsekwencji przyjąć należy, że wartość przedmiotu sporu na chwilę wydania przez Sąd Okręgowy w Poznaniu wyroku z dnia 10 stycznia 2013r. wynosiła 173.394 zł, co jest skutkiem rozszerzenia powództwa pismami procesowymi z dnia 27 czerwca 2011r. i z 19 lipca 2011r. (vide: k. 495-496 i 518-524 akt). W konsekwencji Sąd pierwszej instancji zasądzając na rzecz powodów kwotę 173.394 zł, to jest uwzględniając żądanie główne w całości, zasadnie rozstrzygnął w przedmiocie kosztów procesu na podstawie zasady odpowiedzialności za wynik procesu przewidzianej w art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Nie było więc podstaw do stosunkowego rozdzielenia kosztów procesu na podstawie art. 100 k.p.c. jak zarzucił to pozwany.

Biorąc powyższe pod rozwagę zażalenie pozwanego, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., oddalono.

/-/J. Nowicki /-/ M. Głowacka /-/M. Mazurkiewicz-Talaga